

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2021. szeptember 2.*

„Előzetes döntéshozatal – Elektronikus hírközlés – (EU) 2015/2120 rendelet – 3. cikk – Nyílt internet-hozzáférés – A 3. cikk (1) bekezdése – A végfelhasználók jogai – A 3. cikk (2) bekezdése – A végfelhasználók jogainak gyakorlását korlátozó megállapodások és kereskedelmi gyakorlatok tilalma – A 3. cikk (3) bekezdése – A forgalom hátrányos megkülönböztetéstől mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettség – Észszerű forgalomszabályozási intézkedések alkalmazására vonatkozó lehetőség – »Nullás díjszabású« kiegészítő tarifaopció – Az internetmegosztás korlátozása”

A C-5/20. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális felsőbbíróság, Németország) a Bírósághoz 2020. január 7-én érkezett, 2019. december 17-i határozatával terjesztett elő

a **Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV**

és

a **Vodafone GmbH**

között,

a **Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (nyolcadik tanács),

tagjai: N. Wahl tanácselnök (előadó), F. Biltgen és J. Passer bírák,

főtanácsnok: E. Tanchev,

hivatalvezető: A. Calot Escobar,

tekintettel az írásbeli szakaszra,

* Az eljárás nyelve: német.

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV képviselőjében T. Rader Rechtsanwalt,
- a Vodafone GmbH képviselőjében D. Herrmann Rechtsanwältin,
- a német kormány képviselőjében J. Möller és D. Klebs, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és M. Noort, meghatalmazotti minőségben,
- az osztrák kormány képviselőjében A. Posch, meghatalmazotti minőségben,
- a román kormány képviselőjében E. Gane, A. Wellman és L. Lițu, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében G. Braun, T. Scharf és L. Nicolae, meghatalmazotti minőségben,

tekintettel a főtanácsnok meghallgatását követően hozott határozatra, miszerint az ügy elbírálására a főtanácsnok indítványa nélkül kerül sor,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2015. L 310., 1. o.) 3. cikke (1) és (2) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband eV (fogyasztói központok és szervezetek országos szövetsége, a továbbiakban: Bundesverband) és a Vodafone GmbH között az ez utóbbi szerződéseiben alkalmazott bizonyos szabványkötésekkel kapcsolatban folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

- 3 A 2015/2120 rendelet (6), (8) és (9) preambulumbekzdése kimondja:
„(6) Biztosítani kell a végfelhasználók számára a jogot, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül információkhoz és tartalmakhoz hozzáférhessenek, azokat terjeszthessék, továbbá hogy megkülönböztetéstől mentesen vehessenek igénybe és nyújthassanak alkalmazásokat, illetve szolgáltatásokat. [...]

[...]

- (8) Internet-hozzáférési szolgáltatás nyújtása során e szolgáltatások nyújtóinak minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától vagy a fogadójától, a tartalmától, az alkalmazástól vagy a szolgáltatástól, illetve a végberendezéstől függetlenül kell kezelniük. Az uniós jog általános elveivel és az állandó ítélkezési gyakorlattal összhangban az összehasonlítható helyzeteket nem lehet eltérő módon kezelni, a nem összehasonlítható helyzeteket pedig nem lehet azonos módon kezelni, hacsak ez objektív módon nem igazolható.
- (9) Az ésszerű forgalomszabályozás célja, hogy hozzájáruljon a hálózati erőforrások hatékony felhasználásához és az átviteli minőség összességében való optimalizálásához, tekintettel a szolgáltatásnak a forgalom – és ennél fogva a továbbított tartalom, az alkalmazások és a szolgáltatások – meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó követelmények objektív különbségeire. Az internet-hozzáférési szolgáltatók által alkalmazott ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseknek átláthatóknak, megkülönböztetéstől menteseknek és arányosoknak kell lenniük, és azok alapját nem képezhetik kereskedelmi megfontolások. Az a követelmény, hogy a forgalomszabályozási intézkedések megkülönböztetéstől mentesek legyenek, nem zárja ki, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók az átviteli minőség összességében való optimalizálása érdekében olyan forgalomszabályozási intézkedéseket hozzanak, amelyek különbséget tesznek a forgalom objektíven különböző kategóriái között. A minőség és a felhasználói élmény összességében való optimalizálása érdekében bármely ilyen különbségtételt csak a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelmények (például késleltetés, késleltetésingadozás, csomagvesztés vagy sávszélesség) alapján lehet alkalmazni, kereskedelmi megfontolások alapján nem. Az ilyen különbséget tevő intézkedéseknek arányosoknak kell lenniük a minőség összességében való optimalizálásának céljával, és az egyenértékű forgalmat azonos módon kell kezelniük. Ezen intézkedések a szükségesnél hosszabb ideig nem tarthatók fenn.”

- 4 E rendelet „Tárgy és hatály” című 1. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ez a rendelet közös szabályokat határoz meg az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítása céljából.”

- 5 Az említett rendeletnek „A nyílt internet-hozzáférés biztosítása” című 3. cikke az (1)–(3) bekezdésében a következőket mondja ki:

„(1) A végfelhasználók számára jogosultságot kell biztosítani az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül az általuk választott információkhoz és tartalmakhoz való hozzáférésre és azok terjesztésére, az általuk választott alkalmazások és szolgáltatások használatára és nyújtására, valamint az általuk választott végberendezések használatára, függetlenül a végfelhasználó vagy szolgáltató helyétől, illetve az információ, tartalom, alkalmazás vagy szolgáltatás helyétől, származásától vagy rendeltetésétől.

[...]

(2) Sem az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között az internet-hozzáférési szolgáltatás kereskedelmi és technikai feltételei és jellemzői – így például az ár, az adatmennyiség vagy a sebesség – tekintetében létrejött megállapodások, sem pedig az internet-hozzáférési

szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatja a végfelhasználó (1) bekezdésben megállapított jogainak gyakorlását.

(3) Az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat – függetlenül annak küldőjétől és fogadójától, a hozzáfért vagy terjesztett tartalomtól, az igénybe vett vagy nyújtott alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól, valamint a használt végberendezéstől – megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.

Az első albekezdés nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy ésszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak. Ahhoz, hogy az intézkedéseket ésszerűnek lehessen tekinteni, azoknak átláthatóknak, megkülönböztetésmentesnek és arányosnak kell lenniük, és nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken kell alapulniuk. Az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a konkrét tartalmak nyomán követését, és az intézkedéseket nem lehet a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.

Az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak a második albekezdésben említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét tartalmakba, alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve, ha ez az alábbiak elérése érdekében szükséges, és akkor is csak az alábbiak eléréséhez szükséges időtartamra:

- a) az internet-hozzáférési szolgáltatóra vonatkozó uniós jogalkotási aktusoknak vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályoknak való megfelelés, vagy az említett uniós jogalkotási aktusokat vagy nemzeti jogszabályokat végrehajtó, az uniós jognak megfelelő intézkedéseknek való megfelelés, ideértve a bírósági végzéseket, illetve a megfelelő hatáskörrel felruházott közigazgatási szervek határozatait is;
- b) az integritás és biztonság megőrzése a hálózat, a hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók végberendezései tekintetében;
- c) közelgő hálózati torlódás megelőzése, valamint a kivételes vagy ideiglenes hálózati torlódás hatásainak csökkentése, amennyiben biztosított az egyenlő bánásmód a forgalom azonos típusai tekintetében.”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 6 A Bundesverband a szövetségi tartományok tizenhat fogyasztóvédelmi szervezetét és más, Németországban a fogyasztóvédelem területén tevékenykedő szervezeteket tömörítő szövetség.
- 7 A Vodafone az információs és kommunikációs technológiák ágazatában működő vállalkozás. Ügyfeleinek az alapidíjcsomag kiegészítéseként a „Vodafone Pass”-nak („Video Pass”, „Music Pass”, „Chat Pass” és „Social Pass”) nevezett, „nullás díjszabású” ingyenes tarifaopciókat kínál. E tarifaopciók nélkül teszik lehetővé a Vodafone partnervállalkozásai szolgáltatásainak igénybevételét, hogy az e szolgáltatások igénybevétele során felhasznált adatmennyiséget

beszámítanak az alapdíjcsomagban foglalt adatmennyiségbe. Mindazonáltal az átviteli sebességnek az alapdíjcsomagban foglalt adatmennyiség felhasználását követően való csökkentése a partnervállalkozások szolgáltatásainak igénybevételére is vonatkozik. Az első választott tarifaopciót az alapdíjcsomag már tartalmazza, és az ügyfelek felár fizetése ellenében más tarifaopciókat is választhatnak.

- 8 E tarifaopciók tekintetében az általános szerződési feltételek többek között a következő szabványkikötést tartalmazzák: „Internetmegosztással (*tethering* hotspoton keresztül) történő használat esetén [...] az adatforgalom beszámításra kerül a díjcsomagban foglalt adatmennyiségbe.”
- 9 A Bundesnetzagentur für Elektrizität, Gas, Telekommunikation, Post und Eisenbahnen (szövetségi villamosenergia-, gáz-, hírközlési, postai és vasúti hálózati ügynökség, Németország; a továbbiakban: Bundesnetzagentur) mint felügyelő hatóság az e kikötés jogszerűségére vonatkozó eljárást megszüntette.
- 10 A Bundesverband a fent hivatkozott kikötés alkalmazásának megtiltása érdekében keresetet nyújtott be a Landgericht Düsseldorfhoz (düsseldorfi regionális bíróság, Németország). E bíróság a Bundesnetzagentur meghallgatását követően elutasította e keresetet azzal az indokkal, hogy a szerződés nem zárja ki az internetmegosztást, amely ezenkívül műszakilag is lehetséges marad.
- 11 Fellebbezést nyújtottak be a kérdést előterjesztő bírósághoz, az Oberlandesgericht Düsseldorfhoz (düsseldorfi regionális felsőbbbíróság, Németország), amely bíróságnak kétségei vannak az említett kikötésnek a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) és (2) bekezdésére tekintettel fennálló érvényességét illetően.
- 12 E körülmények között az Oberlandesgericht Düsseldorf (düsseldorfi regionális felsőbbbíróság), mivel úgy ítélte meg, hogy az alapjogvita eldöntéséhez az uniós jog értelmezése szükséges, úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (1) bekezdését, hogy a végfelhasználók azon jogosultsága, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatásukon keresztül az általuk választott végberendezést használják, kiterjed arra a jogosultságra is, hogy az internet hozzáférési-szolgáltatást a nyilvános távközlési hálózat interfészéhez közvetlenül kapcsolódó végberendezésen (például okostelefonon, táblagépen) keresztül más végberendezésekkel (másik táblagéppel vagy okostelefonnal) is használják (*tethering* – pányvázás/internetmegosztás)?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni e rendelet 3. cikkének (1) és (2) bekezdését, hogy a végberendezés végfelhasználó általi megválasztásának nem megengedett korlátozását jelenti, ha az internetmegosztást (*tethering*) nem tiltják szerződésben, és műszakilag sem korlátozzák, azonban szerződéses megállapodás alapján az internetmegosztással (*tethering*) felhasznált adatmennyiségre – az internetmegosztás (*tethering*) nélkül felhasznált adatmennyiséggel ellentétben – nem terjed ki a »nullás díjzabásra« (*zero rating*) vonatkozó ajánlat, hanem ezen adatmennyiséget beszámítják az alap-adatmennyiségbe, és annak túllépése esetén külön felszámítják?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

- 13 Kérdéseivel, amelyeket célszerű együtt vizsgálni, az előterjesztő bíróság lényegében arra keresi a választ, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy a végfelhasználók általi internetmegosztás valamely „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatti korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (1) és (2) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.
- 14 Előzetesen rá kell mutatni arra, hogy a „nullás díjszabású” tarifaopció olyan kereskedelmi gyakorlat, amely révén az internet-hozzáférési szolgáltató a partnerei által kínált valamely alkalmazáshoz vagy konkrét alkalmazási kategóriához kapcsolódó adatforgalom egészére vagy egy részére előnyösebb vagy „nullás díjszabást” alkalmaz. Ezen adatokat tehát nem számítják be az alapdíjsomag keretében vásárolt adatmennyiségbe. Az ilyen, korlátozott díjsomagok keretében kínált opció így lehetővé teszi az internet-hozzáférési szolgáltatók számára, hogy növeljék ajánlatuk vonzerejét.
- 15 Így a Bíróság elé terjesztett kérdések, amelyek arra irányulnak, hogy lehetővé tegyék az előterjesztő bíróság számára, hogy a „nullás díjszabású” tarifaopcióhoz kapcsolódó használati feltételek jogszerűségéről határozzon, azon az előfeltevésen alapulnak, hogy az ilyen tarifaopció maga összeegyeztethető az uniós joggal, különösen a 2015/2120 rendelet 3. cikkével, amellyel a jogalkotó az internet nyitottságának és semlegességének elvét kívánta rögzíteni.
- 16 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének e rendelet (6) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett (1) bekezdése nemcsak a végfelhasználóknak az információkhoz és tartalmakhoz való hozzáféréshez, az alkalmazások és szolgáltatások használatához, az információk és tartalmak terjesztéséhez, hanem az alkalmazások és szolgáltatások nyújtásához való jogát is rögzíti.
- 17 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében egyrészt az internet-hozzáférési szolgáltatók és a végfelhasználók között kötött megállapodások, másrészt e szolgáltatók kereskedelmi gyakorlata nem korlátozhatja a végfelhasználók ezen cikk (1) bekezdésében megállapított jogainak gyakorlását.
- 18 A 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdése mindenekelőtt azt írja elő az első albekezdésében, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatóknak minden internetes forgalmat – függetlenül többek között az igénybe vett alkalmazásoktól vagy szolgáltatásoktól – hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, egyenlő bánásmódot biztosítva kell kezelniük.
- 19 E 3. cikk (3) bekezdése a második albekezdésében kimondja továbbá, hogy e rendelkezés első albekezdése nem gátolhatja az internet-hozzáférési szolgáltatókat abban, hogy észszerű forgalomszabályozási intézkedéseket alkalmazzanak, pontosítva egyúttal, hogy ahhoz, hogy az ilyen intézkedéseket észszerűnek lehessen tekinteni, először is azoknak átláthatóknak, hátrányos megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lenniük, másodsor nem kereskedelmi megfontolásokon, hanem a forgalom meghatározott kategóriái közötti objektív műszaki különbségeken kell alapulniuk, harmadszor pedig az említett intézkedések nem foglalhatják magukban a tartalom nyomon követését, és nem lehet azokat a szükségesnél hosszabb ideig fenntartani.
- 20 Végül az említett 3. cikk (3) bekezdése a harmadik albekezdésében előírja, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatók nem hozhatnak az e rendelkezés második albekezdésében említetteken túlmutató forgalomszabályozási intézkedéseket, és különösen nem tilthatnak le, nem lassíthatnak, nem módosíthatnak, nem korlátozhatnak, nem nyújthatnak gyengébb minőségben és

nem különböztethetnek meg hátrányosan bizonyos alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat, illetve azok bizonyos kategóriáit, továbbá nem avatkozhatnak bele konkrét alkalmazásokba vagy szolgáltatásokba, illetve azok bizonyos kategóriába, kivéve ha ez uniós jogalkotási aktusoknak vagy az uniós joggal összhangban lévő nemzeti jogszabályoknak való megfelelés, vagy az említett jogalkotási aktusokat vagy nemzeti jogszabályokat végrehajtó intézkedéseknek való megfelelés, vagy a hálózat, a hálózaton keresztül nyújtott szolgáltatások, valamint a végfelhasználók végberendezései tekintetében az integritás és biztonság megőrzése, vagy pedig a hálózati torlódás megelőzése, valamint hatásainak csökkentése érdekében meghatározott ideig szükséges.

- 21 E különböző rendelkezések, amint az a 2015/2120 rendelet 1. cikkéből következik, az internet-hozzáférési szolgáltatások nyújtása során a forgalom tekintetében az egyenlő és hátrányos megkülönböztetéstől mentes bánásmód, valamint a végfelhasználók kapcsolódó jogai védelmének biztosítására irányulnak (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 23–27. pont).
- 22 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróságnak már volt alkalma kifejteni, hogy amennyiben az internet-hozzáférési szolgáltató magatartása összeegyeztethetetlen a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével, el lehet tekinteni annak megállapításától, hogy e magatartás megfelel-e az említett rendelet 3. cikkének (2) bekezdéséből eredő kötelezettségeknek (lásd ebben az értelemben: 2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 28. pont).
- 23 Következésképpen a minden internetes forgalom egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettség megsértése nem igazolható a szerződési szabadság ugyanezen rendelet 3. cikkének (2) bekezdésében elismert elve alapján.
- 24 Másodszor a Bíróság azt is hangsúlyozta, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdésével ellentétes minden olyan intézkedés, amely ellentétes a forgalom egyenlő bánásmódot biztosítva történő kezelésére vonatkozó kötelezettséggel, amennyiben az ilyen intézkedés kereskedelmi megfontolásokon alapul.
- 25 Mindenekelőtt meg kell jegyezni, hogy – amint az a jelen ítélet 18. pontjából kitűnik – a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének e rendelet (8) preambulumbekkezdésével összefüggésben értelmezett első albekezdése az internet-hozzáférési szolgáltatók számára a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentes egyenlő bánásmód általános kötelezettségét írja elő, amelytől semmilyen esetben sem lehet az e szolgáltatók által alkalmazott kereskedelmi gyakorlatok vagy a végfelhasználókkal kötött megállapodások útján eltérni (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 47. pont).
- 26 Továbbá a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének második albekezdéséből, valamint e rendelet (9) preambulumbekkezdéséből – amely fényében kell ezen albekezdést értelmezni – kitűnik, hogy az internet-hozzáférési szolgáltatóknak, miközben tiszteletben kell tartaniuk ezt az általános kötelezettséget, továbbra is lehetőségük van észszerű forgalomszabályozási intézkedések elfogadására. E lehetőség azonban többek között attól a feltételtől függ, hogy az ilyen intézkedések a „szolgáltatásnak a forgalom meghatározott kategóriái esetében elvárt műszaki minőségére vonatkozó, objektíven különböző követelményeken”, ne pedig „kereskedelmi megfontolásokon” alapuljanak. Különösen ilyen „kereskedelmi megfontolásokon” alapulónak kell tekinteni az internet-hozzáférési szolgáltató által bármely végfelhasználó tekintetében alkalmazott minden olyan intézkedést, amely – anélkül, hogy ilyen objektív különbségeken alapulna – azt

eredményezi, hogy nem kezelik egyenlően és hátrányos megkülönböztetéstől mentesen a tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat nyújtó különböző szolgáltatók által kínált tartalmakat, alkalmazásokat vagy szolgáltatásokat (2020. szeptember 15-i Telenor Magyarország ítélet, C-807/18 és C-39/19, EU:C:2020:708, 48. pont).

- 27 Márpedig az olyan „nullás díjszabású” tarifaopció, mint amelyről az alapügyben is szó van, az internetes forgalmon belül kereskedelmi megfontolások alapján tesz különbséget azáltal, hogy nem számítja be az alaplíjcsomagba a partnerek által nyújtott alkalmazások felé irányuló forgalmat. Következésképpen az ilyen kereskedelmi gyakorlat nem felel meg a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében előírt, a forgalom tekintetében hátrányos megkülönböztetéstől vagy beavatkozástól mentes egyenlő bánásmódra vonatkozó általános kötelezettségnek.
- 28 Hangsúlyozni kell, hogy e kötelezettségzegés, amely magából az ilyen tarifaopció ösztönző jellegéből következik, attól függetlenül fennáll, hogy az alaplíjcsomag kimerítését követően továbbra is szabadon hozzáférhetnek-e az internet-hozzáférési szolgáltató partnerei által szolgáltatott tartalomhoz, vagy sem.
- 29 Egyébiránt nincs jelentősége annak, hogy az ilyen opció a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (2) bekezdése értelmében vett megállapodás hatálya alá tartozik-e, amint arra a jelen ítélet 23. pontja emlékeztetett, vagy hogy az az ügyfél vagy tartalomszolgáltató tényleges kérésének kielégítésére irányul.
- 30 Végül a szabályozási intézkedések tekintetében előírt kivételek nem vehetők figyelembe, mivel a 2015/2120 rendelet 3. cikke (3) bekezdése második albekezdésének megfelelően az ilyen intézkedések nem alapulhatnak az internet-hozzáférési szolgáltató által folytatott kereskedelmi stratégián.
- 31 A kérdést előterjesztő bíróság által közölt információkból kitűnik, hogy az internetmegosztás korlátozása, amelyre az e bíróság által feltett valamennyi kérdés vonatkozik, kizárólag a „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatt kerül alkalmazásra.
- 32 Márpedig, mivel az ilyen tarifaopció ellentétes a 2015/2120 rendelet 3. cikkének (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel, ezen ellentét továbbra is fennáll, függetlenül a kínált tarifaopciókhoz kapcsolódó használati feltételek – mint amilyen az alapügyben az internetmegosztás korlátozása – formájától vagy jellegétől.
- 33 A fenti megfontolások összességére tekintettel az előterjesztett kérdésekre azt a választ kell adni, hogy a 2015/2120 rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az internetmegosztás valamely „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatti korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.

A költségekről

- 34 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (nyolcadik tanács) a következőképpen határozott:

A nyílt internet-hozzáférés megteremtéséhez szükséges intézkedések meghozataláról, továbbá az egyetemes szolgáltatásról, valamint az elektronikus hírközlő hálózatokhoz és elektronikus hírközlési szolgáltatásokhoz kapcsolódó felhasználói jogokról szóló 2002/22/EK irányelv és az Unión belüli nyilvános mobilhírközlő hálózatok közötti barangolásról (roaming) szóló 531/2012/EU rendelet módosításáról szóló, 2015. november 25-i (EU) 2015/2120 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkét úgy kell értelmezni, hogy az internetmegosztás valamely „nullás díjszabású” tarifaopció igénybevétele miatti korlátozása összeegyeztethetetlen az e cikk (3) bekezdéséből eredő kötelezettségekkel.

Aláírások